

Bezpečí dětí v náhradní rodinné péči¹

Přestože bezpečí dětí v náhradní rodinné péči je jedním ze základních zájmů sociálních pracovníků, výzkumy v této oblasti jsou značně omezené. Statistiky se opírají o nahlášené případy zneužití, které jsou ovlivněny jednak subjektivitou a také všeobecně nízkou mírou hlášení takovýchto případů ve společnosti. Vědci na Novém Zélandu se proto rozhodli se tématu bezpečí v náhradní rodinné péči věnovat hlouběji.

Studie zahrnovala více než 200 dětí v náhradní rodinné péči do dvou let věku v průběhu pěti let a jejím hlavním zájmem byla oblast jejich bezpečí, jehož primárním indikátorem byl počet nahlášených případů zneužití. Ze zkoumané skupiny se případ závažného zneužití objevil u pěti dětí, z toho čtyři z nich byly v příbuzenské pěstounské péči. Konkrétně se jednalo o dva případy, kdy děti byly svědky násilí v rodině, dvě děti byly terčem nepřiměřených výchovných metod a jedno dítě bylo zanedbáváno svými biologickými rodiči po návratu domů.

Výsledky výzkumu také ukazují, že děti žily po návratu ke svým biologickým rodičům v bezpečném prostředí. Pouze sedm dětí ze sledované skupiny se muselo vrátit do náhradní rodinné péče. V těchto případech se rodičům zprvu dařilo vytvářet bezpečné prostředí pro své dítě, vlivem konzumace drog, alkoholu či psychiatrické poruchy se jim však toto bezpečné prostředí nedařilo dlouhodobě udržet.

Výsledky výzkumu tak ukazují, že pouze velmi malé procento dětí v náhradní rodinné péči nevyrostá v bezpečném prostředí, a to i v případě dětí, které se vrátily do své biologické rodiny z náhradní rodinné péče. Toto zjištění potvrzuje důvěru v novozélandský systém péče, který je postaven především na institutu rodinných konferencí.

¹ Resumé článku Connolly, M.; de Haan, I.; Crawford, J. (2013). The safety of young children in care: a New Zealand study. *Adoption & Fostering*. Vol. 37, No. 3, s. 284–296.